



«Ansiktet hans
skinte som
solen, og klærne
ble hvite som
lyset»

Matteus 17,2

Redaksjonskomité: Arne Espeland, Raymond Pettersen, Kari Johanne Melhus, Thor Erling Sætrevik og redaksjons sekretær Stine Wium Jakobsen.

Kirkekontorets adresse er Damsgårdsgate 4A, 4370 Egersund, Tlf. 51463330, www.egersund.kirken.no, kirkekontoret@ekf.no

Friheten på fjellet

Av Christiane Krahner

Fortellingen om Jesus som tar med seg Peter, Jakob og Johannes opp på fjellet, er en av de mest gåtefulle tekstene i evangeliene. Der oppe blir Jesus forvandlet for øynene på dem. Klærne hans skinner i et lys som ikke lar seg forklare, og Moses og Elia står der i samtale med ham. Disiplene blir grepet av frykt, men også av noe langt større enn frykten. I Guds nærvær får de et glimt av en frihet som overgår det de kjenner fra før.

Denne friheten er så sterk at Peter setter ord på det alle føler: Det gjør godt at vi er her. La oss bli. De vil ikke ned igjen. Ikke tilbake til hverdagen med uro, konflikter og uavklarte spørsmål. For det de har erfart på fjellet, er mer enn en vakker opplevelse. Det er en erkjennelse. I Guds nærvær avdek-

kes at menneskelig makt har en bare tilsynelatende betydning, fordi livet er så mye mer enn de vi opplever i hverdagene våre. Det disiplene aner på fjellet, er at deres liv ikke er definert av ytre krefter. I møte med det guddommelige får de et glimt av hvem de er. At det finnes en indre autoritet som er grunnet i være Guds skapning som er ofte gjemt under dagens frykt og byrder. De kjenner en styrke i seg som ikke lar seg styre av trusler, forventninger eller menneskelig makt. For Guds makt er større enn all menneskelig makt.

Likevel måtte disiplene ned igjen fra fjellet. Til virkeligheten slik den er. Opplevelsen gjorde dem ikke til superhelter. De forble mennesker, som tvilte, snublet og noen ganger sviktet. Men de bar med seg et minne.

Også Jesus måtte gå veien videre. Han visste hva som ventet ham. Veien ned fra fjellet førte mot lidelse og død. Som menneske kjente også han frykt. I Getsemane bar han denne frykten fram for Gud i bønn.

I bønnen trer den indre styrken fram igjen. Vissheten om hvem han er, og hvem livet tilhører, får rom. Frykten er fortsatt til stede, men den mister grepet. Jesus reiser seg fra bønnen med fornyet klarhet og går videre, forankret i den indre autoriteten som har fulgt ham hele veien.

Jesu liv vitner om en frihet som gjør mennesket modig. Modig til å gå den rette veien, også når den er tyngre. Fri til å elske, til å stå oppeist, til å handle sant. Denne friheten kan ikke kontrolleres eller tas fra noen, fordi den har sitt utspring i Gud.

Ingen av oss kan slippe realiteten. Likevel tror jeg det er mulig og nødvendig å av og til trekke seg ut for å hvile. Å be om asyl i Guds nærvær, om så bare for et øyeblikk.

For i bønnen vender vi tilbake til fjellet. Ikke dit som et sted vi kan bli værende, men som en erfaring vi kan hente fram igjen. I stillheten og tilliten får vi på ny et glimt av Guds nærvær, hvor livet vårt hører hjemme.

I bønnen kan vi si: Her er jeg trygg. Ingen kan gjøre meg noe her. La meg være her litt. Bare en liten stund. Der får den indre autoriteten, ofte gjemt under dagens frykt og byrder, komme til syne igjen. Og der er her, virkelig frihet begynner.

Velkommen til GUDS- TJENESTER

Søndag 8.februar
Kirsti forklarelsesdag
Matteus 17, 1-9

Egersund kirke kl. 11:00

Temagudstjeneste -
samefolkets dag, Wikøren
Nilsen og Byberg, dåp og
nattverd. Offer Diakoni
Egersund menighet. Kirkekaffe

Hellvik bedehus kl. 11:00

Stokstad Barane, Oremo og B.
Pedersen, utdeling 6-årsbok,
offer menighetsarbeidet,
kirkekaffe

Helleland kirke kl. 11:00

Krahner og Bayer, utdeling 4
og 6-årsbok, offer Indremis-
sjonsforbundet, kirkekaffe,
kirkeskyss ring 997 03 175

Bjerkreim kyrkje kl. 11:00

Jakobsen og Vassbø Sæth, song
Elisabeth Moi Bjerkreim,
nattverd, offer NMS



«Kaffe og drøs»

Velkommen til kaffi og drøs på menighetssenteret nå kommende tirsdag, fra 11.00-13.00! Her treffes vi over en kopp kaffe, te eller annet. Prater eller lytter. Noen driver med hånarbeid og noen lar hendene hvile i godt selskap. Spill er tilgjengelig for de som liker det. Ellers er det ikke noe program, bare en god plås å være med andre. Hjertelig velkommen!

Kvinneforeningens basar

Det nærmer seg basar i Eigerøy Arbeidskirke. Men først skal Kvinneforeningen selge rullelapper på ALTI neste uke. Stopp gjerne innom og bli med å støtte arbeidet. Kvinneforeningen bidrar til å styrke menigheten, og gjør en strålende innsats gjennom hele året. Vel møtt til både forening, og basar i mars!

Samefolkets dag i Egersund kirke

Mer enn bare symbolikk?

Av Leif Wikøren Nilsen

Søndag 8. februar blir det ikke en helt vanlig gudstjeneste i Egersund kirke. Da skal vi også markere samefolkets dag. Vi feirer en del det mangfoldet som utgjør samfunnet vårt. Samenes språk, kultur og perspektiver gjør oss alle rikere. Også her i Egersund.

Elementer i gudstjenesten vil preges av dette. Selv om mesteparten av gudstjenesten blir på norsk, vil enkelte ledd blir på samisk (nord-samisk): En av bibeltekstene vil bli lest på nordsamisk. Det samme blir Herrens bønn (Áhččámet) og velsignelsen. Rett etter gudstjenesten er alle invitert til kirkekaffe hvor det blir mulighet til å smake på samisk gahkku.

Hvorfor angår dette oss i Egersund? Noen vil kanskje spørre om en slik markering i Sørvest-Norge kun er en symbolsk kuriositet. Men dette er mer en en vennlig gest. Det stikker dypere og angår oss alle. Som kirke og som samfunn har vi alle et ansvar for å fortelle historien slik den faktisk var og å ta tilbake språk, kultur og det mangfoldet vi faktisk utgjør. Fornorskingspolitikken hadde som mål å systematisk utrydde et folks egenart og språk. Kirken var til og med en aktiv medløper i dette. Men vi kan ikke lenger opptre som om samene er «ferdig fornorsket» eller å la likegyldig-



heten styre. Å bruke samisk språk i kirken i gudstjenesten er ikke bare for dem «i nord», eller for dem som snakker ett av de samiske språkene flytende. Det er et uttrykk for forsoning, om å ta tilbake historien og å kunne være stolte av hvem vi er «til sammen». Søndagens markering er en anerkjennelse av at vi alle er deler av Norge. Dette gjelder også her i Egersund.

I fjor fikk jeg en reaksjon på at det ble brukt samisk i gudstjenesten.

Hadde det ikke vært bedre å bruke engelsk? Det ville vel inkludert mange innvandrere. Og dem er det flere av her. – Ble det sagt. Vel, det er kanskje sant at vi er et enda mer multikulturelt samfunn enn det vi tradisjonelt har vært. Men «å ikke gjenta historien», starter med hvordan vi faktisk håndterer eget urfolk - og andre nasjonale minoriteter. Og om vi vil: i disse dager aktualisert ekstra sterkt i forbindelse med fokus Grønmland og urfolket der. Det at det er et lovfestet vern for samene

og de nasjonale minoritetene våre, er der ikke uten grunn. Og så er dette en invitasjon til alle – om å være med å markere dagen. Vise respekt. Øke egen kunnskap. Synliggjøre den urett som også har preget vår del av landet. Ved å åpne kirkerommet for samiske anliggender, språk og tradisjoner, viser vi at kirken skal være et sted med rom for alle mennesker, hele mennesket og en sann fortelling av vår egen historie. Håper du kommer! Lihkku sámi álbmotbeivviin!